

[Ib Christensen]

end den, den økonomiske velfærd i dette samfund og den sociale fordelingspolitik i øvrigt skulle betinge. Så kunne socialdemokratiet fremme en udvikling, der tvang investeringskapitalen over i arbejdspladser i erhvervslivet, i stedet for at de nu belønnes ved passiv anbringelse. Det er den rette vej at gå. Den anden vej har ingen forbindelse med virkeligheden.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 108 (om de arbejdsløses rettigheder), hr. Kurt Hansen (VS), har ordet.

Kurt Hansen (VS):

Det er jo meget betegnende, at vi kan have en stor debat om arbejdsløsheden i dag, uden at man har hørt fra socialdemokratiet, og uden at man har hørt fra nogen andre partier, at noget helt afgørende i forhold til at styrke lønarbejderne i en arbejdsløhedssituation vil være at få nedsat arbejdstiden. Det er jo et samfundsmæssigt paradoks af dimensioner, at vi oplever et omfattende knokleri på arbejdspladserne i dag med nedslidning som følge, samtidig med at mindst 270.000 mennesker er nægtet adgang til arbejdsmarkedet.

Så til hr. Hans Jørgen Jensen, der forsøger at tillægge mig både skjulte og åbne angreb på fagbevægelsens ledere og på dem, der administrerer A-kassen. Det, jeg gør, er konkret at kritisere, hver eneste gang der er tilløb til overgreb på de arbejdsløse, og det uanset om det drejer sig om lovgivning, som socialdemokratiet velvilligt gennemfører sammen med de borgerlige, eller når, som jeg eksempelvis fremhævede det, Kvindeligt Arbejderforbund med mere eller mindre racistiske undertoner tvinger nogle tyrkiske kvinder ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke taler tilstrækkelig godt dansk, eller når en anden afdeling inden for Kvindeligt Arbejderforbund forsøger at fratage et medlem af afdelingen og A-kassen understøttelsen, fordi vedkommende er blevet knoklet ned i et meget hårdt og fysisk belastende arbejde. Modsat skal de A-kasser og de fagforeninger støttes, som forsvare medlemmernes interesser, når eksempelvis en arbejdsformidling forsøger at lægge pres på A-kassen for at få den til at fratage et medlem understøttelsen, men

den nægter at gøre det og siger, at de præmisser, som arbejdsformidlingen stiller op, er forkerte. Så skal vi sige: det synes vi er en rigtig fagpolitisk holdning, det er en klassepolitisk holdning, som vi gerne vil støtte. Sådan nogle eksempler har vi nemlig også; dem vil vi fremhæve, og det synes jeg skal være et skulderklap til dem i fagbevægelsen, der ikke lader sig underlægge den almindelige nedskæringsdille også over for de arbejdsløse, som florerer så voldsomt inden for de socialdemokratiske rækker. Derfor kan hr. Hans Jørgen Jensen ikke ud fra det, jeg har sagt her, generelt komme med nogle påstande om angreb på fagbevægelsen eller A-kasserne, men alene tage det som et udtryk for, at uanset hvem der gennemfører angrebene, vil vi slås imod dem, og det uanset om det er socialdemokrater eller borgerlige, der svinger pisken. Det troede jeg var blevet klart for hr. Hans Jørgen Jensen. Vi er ikke til salg i nogen korridorforhandlinger og kompromiser.

Så må jeg sige, at jeg er meget skuffet over, at hverken fru Grethe Fenger Møller eller hr. Enggaard overhovedet havde lyst til at kommentere de spørgsmål, jeg rejste om, hvorvidt de var tilfredse med de formuleringer, der er i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 221 om sanktioner og om at sætte et nej til et jobtilbud i sammenhæng med rådighedsbegrebet. Det skuffer mig naturligtvis meget, at vi ikke kan få de borgerlige partiers udlægning af, hvordan de mener at dette fremover vil blive administreret, især når de borgerlige partier har været fuldstændig tavse med hensyn til at kræve sanktioner på dette område. Arbejdsgiverforeningen har accepteret det, efter hvad jeg forstod på arbejdsministeren, og de har jo også været meget indstillet på sanktioner. Det samme har Kommunernes Landsforening. Jeg håber endnu, det er muligt i denne debat at få et svar på dette spørgsmål fra et eller flere af de borgerlige partier.

Så er der som sædvanlig, når vi har sådan nogle arbejdsløshedsdebatter her, en lang række ubesvarede spørgsmål. Der er spørgsmålene: Hvad er et rimeligt jobtilbud? Hvor mange flere vil komme til at falde efter den fremrykkede jobtilbudsordning? Hvordan ser situationen ud inden for det private arbejdsmarked med fyringer kontra at sætte folk fra jobtilbudsordning ind på nogle arbejdspladser dér? Hvordan ser konverteringen ud præ-